

- 2) Artykuły 20 i 22 rozporządzenia nr 765/2008, art. 12 dyrektywy 2001/95, zmienionej rozporządzeniem nr 765/2008, i załącznik II do tej dyrektywy, a także załącznik do decyzji wykonawczej 2019/417, w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

należy interpretować w ten sposób, że:

podmiotowi gospodarczemu – takiemu jak importer produktów będących przedmiotem zgłoszenia dokonanego na podstawie art. 22 rozporządzenia nr 765/2008, który nie jest adresatem środka będącego u podstaw tego zgłoszenia i którego interesy mogą zostać naruszone z uwagi na niekompletny charakter rzeczzonego zgłoszenia – powinien przysługiwać środek zaskarżenia w zgłaszającym państwie członkowskim celem doprowadzenia do tego, że to państwo członkowskie wywiąże się z ciężących na nim w tym zakresie obowiązków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Essen – Niemcy) – DC/HJ

[Sprawa C-97/22 ⁽¹⁾, DC (Odstąpienie od umowy po jej wykonaniu)]

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Artykuł 14 ust. 4 lit. a) ppkt (i) i art. 14 ust. 5 – Prawo do odstąpienia od umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa – Wymogi informacyjne po stronie zainteresowanego przedsiębiorcy – Uchybienie przez tego przedsiębiorcę obowiązkowi poinformowania konsumenta – Obowiązki konsumenta w przypadku odstąpienia od umowy – Odstąpienie po wykonaniu umowy – Konsekwencje]

(2023/C 235/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Essen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DC

Strona pozwana: HJ

Sentencja

Artykuł 14 ust. 4 lit. a) ppkt (i) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w związku z art. 14 ust. 5 tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że:

zwalnia on całkowicie konsumenta z obowiązku zapłaty za usługi wykonane na podstawie umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, w sytuacji gdy zainteresowany przedsiębiorca nie przekazał temu konsumentowi informacji, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. a) ppkt (i) wspomnianej dyrektywy, a ów konsument skorzystał z prawa do odstąpienia od umowy po tym, jak wspomniana umowa została wykonana.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 19.4.2022.